

Disposició final primera.

S'autoritza el Govern a dictar totes les disposicions d'aplicació i desplegament de la present Llei que siguem necessàries.

Disposició final segona.

La present Llei entrarà en vigor el dia primer del mes següent al de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 6 de juny de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

9395 *LLEI 9/2005, de 6 de juny, per a comptabilitzar les pensions de l'Assegurança Obligatòria de Vellesa i Invalidesa (SOVI) amb les pensions de viudetat del sistema de la Seguretat Social. («BOE» 135, de 7-6-2005.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Els passats 4 de febrer de 2003 i 19 de febrer de 2002, es va debatre en el Ple del Congrés dels Diputats una Proposició de Llei del Grup Parlamentari Català (Convergència i Unió) relativa a compatibilitzar les pensions de l'extingida Assegurança Obligatòria de Vellesa i Invalidesa (SOVI) amb les pensions de viudetat del Sistema de la Seguretat Social.

En les dos ocasions, la iniciativa va ser rebutjada pel Grup majoritari, encara que va quedar demostrat a través de les diverses intervencions dels portaveus dels Grups que la totalitat de la Cambra, tant aquells Grups Parlamentaris que es van posicionar a favor de la presa en consideració de la iniciativa com el Grup que la va rebutjar, es mostrava favorable a trobar solucions a esta situació discriminatòria i lamentava que esta iniciativa no prosperara.

En este mateix sentit, durant la tramitació del Projecte de Llei de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social que va acompanyar els Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2003, el Grup majoritari en esta Cambra va reconèixer, de manera explícita, que la situació dels pensionistes del SOVI era també una preocupació del Govern i que este duia a terme estudis sobre els costos econòmics que es derivarien de compatibilitzar estes pensions amb les de viudetat. Hi havia, doncs, una clara voluntat de trobar una solució a este problema per raons de solidaritat social i de necessitat.

Tot això posa de manifest la preocupació, sens dubte justificada, de la Cambra i del Govern, respecte a este tipus de pensions, les de més reduïda quantia de totes les de caràcter contributiu.

Per tot això, i una vegada aprovats els Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2003, el Grup Parlamentari Català (Convergència i Unió) torna a presentar esta Proposició de Llei, a fi de possibilitar un marc de debat, en seu parlamentària, que permeta eliminar la discriminació que recau sobre un nombrós col·lectiu de ciutadans i ciutadanes.

En efecte, les pensions del SOVI estan subjectes a un règim d'incompatibilitats molt estricte. D'esta manera, les pensions del SOVI (vellesa, invalidesa i viudetat) són incompatibles entre si i amb qualsevol altra pensió dels règims que integren el Sistema de la Seguretat Social o el règim de Classes Passives. Açò significa que, quan en una mateixa persona concórrega el dret a més d'una d'estes pensions, haurà d'optar per la que considere més beneficiosa.

La justificació de l'existència d'este règim d'incompatibilitat es basa en el fet que les pensions del SOVI només es reconeixen per a compensar que no es puga accedir a altres pensions del sistema, i qualsevol compatibilitat no tindria sentit.

No obstant això, no és menys cert que, les pensions del SOVI són les més baixes del nostre sistema de protecció social contributiva i que, tal com afirmen diversos informes, des de mitjan anys noranta s'està configurant en el nostre país una important bossa de pobresa formada per persones majors, principalment dones.

Per tot això, i a fi d'avançar en la millora del nostre sistema de protecció social, s'entén necessari flexibilitzar el règim d'incompatibilitats a què estan subjectes les pensions SOVI. El seu caràcter residual i el fet de ser estes pensions el principal mitjà de subsistència d'un important col·lectiu de persones majors justifiquen la seua compatibilitat amb les pensions de viudetat de qualsevol dels règims de l'actual Sistema de la Seguretat Social o del Règim de Classes Passives.

Article únic.

Es modifica la disposició transitòria sèptima del Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, que queda redactada en els termes següents:

«Els qui l'1 de gener de 1967, fóra quina fóra la seua edat en esta data, tingueren cobert el període de cotització exigida per l'extingida Assegurança de Vellesa i Invalidesa o que, si no n'hi ha, hagueren figurat afiliats a l'extingit Règim de Retir Obrer Obligatori, conservaran el dret a causar les prestacions de la primera d'estes assegurances, d'acord amb les condicions exigides per la legislació d'esta, i sempre que els interessats no tinguen dret a cap pensió a càrrec dels règims que integren el Sistema de la Seguretat Social, a excepció de les pensions de viudetat de què puguen ser beneficiaris; entre estes pensions s'entendran incloses les corresponents a les entitats substitutòries que han d'integrar-se en este sistema, d'acord amb el que preveu la disposició transitòria octava de la present llei.»

Quan concórreguen la pensió de viudetat i la de l'Assegurança Obligatòria de Vellesa i Invalidesa, la suma d'estes no podrà ser superior al doble de l'import de la pensió mínima de viudetat per a beneficiaris amb 65 anys o més que estiga establert en cada moment. En el cas que se supere este límit, es procedirà a la minoració de la quantia de la pensió de l'Assegurança Obligatòria de Vellesa i Invalidesa en l'import necessari per a no excedir el límit indicat.»

Disposició transitòria única. *Aplicació gradual de la concurrència entre les pensions de viudetat i les pensions de l'extingida Assegurança Obligatòria de Vellesa i Invalidesa.*

El que preveu l'últim paràgraf de la disposició transitòria sèptima del Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de

juny, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social d'esta Llei, serà també d'aplicació a les situacions de concurrència entre les pensions de viudetat i les pensions de l'extingida Assegurança Obligatòria de Vellesa i Invalidesa, que es puguen haver generat abans de l'entrada en vigor de la present Llei.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen a la present Llei.

Disposició final primera.

La present Llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Disposició final segona.

Els efectes econòmics del que preveu esta Llei es produiran a partir del dia 1 de setembre de 2005.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 6 de juny de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

9396 *REIAL DECRET LLEI 9/2005, de 6 de juny, pel qual es prorroga el termini previst en la disposició transitòria quinta de la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats, per a la renovació dels contractes dels professors associats contractats conforme a la legislació anterior. («BOE» 135, de 7-6-2005.)*

La disposició transitòria quinta de la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats, estableix en l'apartat 1 que a l'entrada en vigor de la llei aquells professors associats contractats en el seu dia en universitats públiques, conforme a la Llei Orgànica 11/1983, de 25 d'agost, de Reforma Universitària, podran romandre en la mateixa situació conforme a la legislació que se'ls aplicava, fins a la finalització dels seus contractes. No obstant això, s'estableix també en l'esmentada disposició que estos contractes podran ser renovats conforme a la legislació que se'ls aplicava sense que la permanència en esta situació puga prolongar-se més de quatre anys, comptats des de l'entrada en vigor de l'esmentada Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre. Com que la data efectiva d'entrada en vigor de la llei orgànica va ser el 13 de gener de 2002, això vol dir que el termini resolutori finalitzarà el 13 de gener de l'any 2006.

Amb independència que gran part de la regulació del professorat continguda en l'esmentada llei serà objecte de profunda revisió en l'anunciada modificació, la veritat és que el termini fixat per l'anteriorment esmentada disposició transitòria quinta resulta, sens dubte, insuficient per a assegurar la transició del vell al nou marc, sense posar en greu perill el desenvolupament normal de l'activitat acadèmica de les universitats, la qual cosa va motivar el compromís amb la comunitat universitària per a

l'adopció de les mesures jurídiques necessàries a fi de garantir esta activitat acadèmica.

La figura del professor associat experimenta en la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats, un canvi substancial respecte a l'anterior configuració legal, ja que la nova llei només permet la seua variant a temps parcial, sense que continga cap referència d'associats a temps complet. D'esta manera, la gran quantitat de docents que integren este grup en la universitat espanyola hauria de reconduir-se a alguna de les figures contractuals previstes per aquella.

Tot això generaria una situació d'incertesa que afectaria de manera directa i decisiva la programació docent dels nombrosos departaments o àrees de coneixement que compten amb associats a temps complet, cosa que, sens dubte, produiria problemes irresolubles en la planificació del pròxim curs acadèmic. D'altra banda, una vegada transcorregut el primer trimestre del curs, els professors associats a temps complet haurien de ser despatxats o reconvertits com a ajudants conforme a les previsions de la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats, la qual cosa suposaria no sols una minva de les condicions laborals i salarials, sinó, a més, una notable disminució de la capacitat docent per a la mateixa universitat, ja que la docència de què es fa càrrec un professor fins a desembre hauria de ser suplida per, almenys, dos professors a partir de gener de 2006.

Davant d'este horitzó i per l'obligació que competix al Govern de garantir el normal desenvolupament acadèmic de les universitats, no cap sinó concloure la urgent i extraordinària necessitat d'establir, amb la major brevetat, un termini diferent del previst per la repetida disposició transitòria quinta, que faça compatibles les exigències d'organització i el normal desenvolupament de les tasques docents amb una adequada transició des de l'antic sistema contractual de la Llei Orgànica 11/1983, de 25 d'agost, de Reforma Universitària, al nou previst per la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats, la qual cosa justifica l'ús d'este mecanisme normatiu excepcional constitucionalment previst.

En virtut d'això, i fent ús de l'autorització continguda en l'article 86 de la Constitució, a proposta de la ministra d'Educació i Ciència i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 3 de juny de 2005,

DISPOSE :

Article únic. *Modificació de la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats.*

L'apartat 1 de la disposició transitòria quinta de la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats, es modifica en els termes següents:

«1. Els qui a l'entrada en vigor d'esta llei es troben contractats en universitats públiques com a professors associats podran romandre en la mateixa situació conforme a la legislació que se'ls aplicava, fins a la finalització dels seus actuals contractes. No obstant això, estos contractes podran ser renovats conforme a la dita legislació, sense que la permanència en esta situació puga prolongar-se més enllà del començament del curs acadèmic 2008-2009.

A partir d'eixe moment, només podran ser contractats en els termes previstos en esta llei. No obstant això, en el cas dels professors associats que estiguen en possessió del títol de Doctor, per a ser contractats com a professor ajudant doctor no els serà aplicable el que disposa l'article 50 sobre la desvinculació de la universitat contractant durant dos anys.».